

Гендерно зумовлене насильство як вияв гендерної нерівності та порушення прав людини

Одним з крайніх проявів нерівності та дискримінації в суспільстві є гендерно зумовлене насильство. Декларація ООН про викорінювання насильства щодо жінок, проголошена резолюцією 48/104 Генеральної Асамблеї від 20 грудня 1993 року, дає визначення «насильства щодо жінок» – «будь-який акт насильства вчинений за ознакою статі, який завдає або може завдати фізичну, психологічну шкоду чи страждання жінкам, а також погроза вчинення таких актів, примус або свавільне позбавлення волі як в громадському, так і в особистому житті»¹⁶. Однак помилково застосовувати термін «гендерне насильство» виключно як насильство щодо жінок, хоча потрібно враховувати, що переважна більшість випадків насильства вчиняється саме по відношенню до них. Насильство щодо жінок, вчинене за ознакою статі, є проявом (актом) гендерного насильства. Саме тому цілком виправданою є увага міжнародної спільноти до протидії цьому явищу. Більш того, масштаби цього явища стали підставою розглядати насильство щодо жінок як одну з форм дискримінації, що обмежує можливості жінок в користуванні правами і свободами на основі рівності з чоловіками.¹⁷ Насильство щодо жінок є проявом нерівного співвідношення сил між жінками і чоловіками, що історично склалося і привело до домінування над жінками та дискримінації щодо жінок з боку чоловіків; насильство перешкоджає всебічному поліпшенню становища жінок, і є одним з основоположних соціальних механізмів, за допомогою якого жінок змушують займати підпорядковане становище порівняно з чоловіками

Стаття 2 Декларація ООН про викорінювання насильства щодо жінок визначає, що міжнародна спільнота визнає загальний характер форм насильства проти жінок. Визначення містить (але не обмежується ними):

- фізичне, сексуальне і психологічне насильство, яке має місце як в сім'ї, так і в суспільстві включно з побиттям;
- сексуальне насильство проти дівчаток;
- насильство, пов'язане з посагом;
- зґвалтування в шлюбі;
- пошкодження жіночих статевих органів та інші традиційні практики, що завдають шкоди жінкам;
- позашлюбне насильство;
- насильство, пов'язане з експлуатацією;
- сексуальні домагання і залякування на роботі і в освітніх установах;
- примусова вагітність;
- примусовий аборт;

- примусова стерилізація;
- торгівля жінками і примусова проституція;
- насильство з боку чи за потурання держави

У програмах розвитку, зокрема Фонду народонаселення ООН, використовується таке визначення, яке може бути застосоване в українських умовах: «Гендерне насильство – це насильство, яке стосується чоловіків і жінок і жертвами якого переважно є жінки. Воно виникає як наслідок нерівних владних стосунків між жінками і чоловіками. Це насильство, спрямоване проти жінки, тому що вона жінка, чи непропорційно впливає на жінок. Воно стосується (але не вичерпується) фізичної, сексуальної і психологічної шкоди, включно із залякуванням, стражданнями, примусом та/чи позбавленням свободи в сім'ї чи в суспільстві взагалі. Це також стосується насильства, яке чинить чи не зупиняє держава»

Це визначення чітко встановлює соціальні виміри і глибинні причини насильства проти жінок і дівчат. Без такого розуміння проблеми не може бути сфокусованою і відповідальною політики і зусиль з подолання насильства.

Чоловік, який працює в поліції, неодноразово піднімав руку на дружину. Коли співробітниця кризового центру подзвонила його начальнику, той сказав, що його не цікавлять домашні проблеми підлеглого, бо з роботою він справляється, і цього досить. Чоловік постійно бив дружину. Про це знало все село, знали і її батьки, але ніколи не втручалися. Коли чоловік погнався за дружиною з сокирою, та кинулася до хати батьків, але ті знов не відкрили, і донька померла на порозі батьківської хати. Молода жінка поїхала до Італії доглядати старих, а потрапила до рук торгівців людьми і опинилася в нелегальному борделі. Позбавлена документів і без знання мови, вона не мала можливості звернутися по допомогу. Викладач легко ставив гарні оцінки тим дівчатам, які погоджувалися з ним на інтимний зв'язок. Це тривало роками, але довести це не було можливості

Перелік таких випадків можна продовжувати. Але важливий не сам перелік, а те, щоби в кожному з наведених випадків потерпілі мали реальну можливість захистити себе. Визначення гендерного насильства – це крок до механізмів протидії йому.

Джерело

Інформаційно-навчальний посібник для фахівців соціальної сфери "Жінки. Мир. Безпека"